

178-oji Visuotinė metinė konferencija,
šeštadienio popietinė sesija, 2008 m. balandžio 5 d.

Tarnavimas – Dieviška ypatybė

Vyresnysis Karlosas Amado
Iš Septyniasdešimties

Tarnaujantieji stengsis aukštinti, ugdyti ir pakylėti savo artimą.

Viskas, ką Kristus padarė dėl mūsų išgelbėjimo, yra nepakartojama. Išpirkimo darbą Jis sugebėjo atlikti maždaug per tris tarnystės metus. Šiandien norėčiau išryškinti tris Gelbėtojo gyvenimo žemėje tikslus.

1. Jo apmokanti auka

Pirmasis ir svarbiausias tikslas buvo neprilygstamas ir nuostabus pavedimas, kurį Jis gavo iš savo Tėvo: atlikti beribį ir amžiną pasiaukojimą už visą žmoniją.

Kaip Viengimis Dangiškojo Tėvo Sūnus kūne, Jis paveldėjo visas savo Tėvo dieviškas savybes, o iš savo motinos Marijos Jis paveldėjo mirtingąsias savybes.

Tik Jo auka galėjo išgelbėti mus iš mūsų mirtingumo ir nuopuolio būsenos (žr. Almos 34:8–14). Jis atėjo į pasaulį su ypatingu tikslu – atiduoti savo gyvenimą, kadangi tik Jo gyvenimas galėjo suteikti mums amžinąjį gyvenimą.

Joks kitas mirtingasis per visą žemės egzistavimą negalėjo ir negalės atlikti apmokėjimo už mūsų nuodėmes. Jis yra mūsų Gelbėtojas ir Išpirkėjas (žr. Jono 3:16).

Jis vėl sugrįš valdyti ir viešpatauti tarp mūsų su didele galia ir šlove.

2. Jo doktrina

Antrasis tikslas, dėl kurio Jis gyveno tarp mūsų, buvo mokyti Savo doktrinos, kurios Jis išmoko iš savo Tėvo. Ta doktrina apima išgelbėjimo bei išaukštinimo apeigas ir sandoras (žr. Morkaus 1:27; Jono 7:16).

Jo doktrina yra meilės, atleidumo ir gailestingumo doktrina. Ji moko, kaip galima taikiai ir darniai gyventi tarp žmonių bei sugrįžti gyventi su Dievu.

3. Jo tarnavimas Dievo vaikams

Trečiasis Jo tikslas buvo kurti karalystę tarnaujant kitiems. Tai buvo naujas vadovavimo būdas. Tarnavimas yra būdingas Jo pasekėjų bruožas, dieviška savybė.

„Jūs vadinate mane Mokytoju ir Viešpačiu, ir gerai sakote, nes aš toks ir esu. Jei tad aš – Viešpats ir Mokytojas – numazgojau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti. Aš jums daviau pavyzdį, kad ir jūs darytumėte, kaip aš jums dariau“ (Jono 13:13–15).

Jis gyveno, kad skelbtų karalystės evangeliją ir gydytų visokias ligas (žr. Mato 4:23–24). Pasikrikštydami priėmėme du įsipareigojimus: mokyti Jo doktrinos ir tarnauti savo artimui. Tai daro mus tikrais Kristaus tarnais.

Kartą, po to, kai mokė savo doktrinos, jam pagailo žmonių. Jis stebuklingai padaugino kepalėlius duonos bei žuvis ir taip pamaitino minią žmonių, parodydamas mums Jam būdingą užuojautą ir tarnystę. Kitą dieną susirinko dar didesnė minia, dėl to, kad jie buvo gavę maisto. Jis mokė juos ryžtingai ir žvelgdamas į amžinybę:

„Jūs ieškote manęs ne dėl to, kad esate matę ženklų, bet kad prisivalgėte duonos iki soties. Plušėkite ne dėl žūvančio maisto, bet dėl išliekančio amžinajam gyvenimui! Jo duos jums Žmogaus Sūnus“ (Jono 6:26–27.)

Kaip Bažnyčia mes turime pamaitinti alkaną, palengvinti ligonio kančias, aprengti nuogą ir suteikti pastogę beturčiui. Pasninko atnašomis mes palengviname būtiniausias ir skubiausias narių reikmes, o gerovės planais padedame patenkinti ilgalaikius poreikius. Kilus stichinėms nelaimėms, per humanitarines tarnybas teikiame pagalbą mūsų broliams ir seserims, kurie nėra mūsų tikėjimo.

Neapleisdama šių laikinųjų poreikių, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia, pagal Viešpaties įsakymą vykdo kilniausią ir didingiausią tarnystę – laimina visą žmoniją mokydama juos Kristaus doktrinos ir kviesdama juos priimti gelbstinčias apeigas, kad jie galėtų įgyti „nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39).

Minčių ir nusistatymo pokytis

Žinau, kad Dievas myli mus. Jis leidžia mums naudotis savo moraline valios laisve net, kai neteisingai ja naudojames. Jis leidžia mums patiems nuspręsti.

Kristus negali mums padėti, jei nepasitikime Juo; Jis negali mokyti mūsų, jei netarnaujame Jam. Jis nevers mūsų daryti, kas teisinga, bet Jis parodys mums kelią, jei nuspręsimė tarnauti Jam. Žinoma, jei norime tarnauti Jo karalystėje, Kristus reikalauja, kad patirtume minčių ir nusistatymo pokytį.

„Nes kaipgi žmogus pažins šeimnininką, kuriam netarnavo ir kuris svetimas jam ir tolimas nuo jo širdies minčių ir ketinimų?“ (Mozijo 5:13.)

Tarnavimo palaiminimai

Liudiju, kad tarnaudami savo artimui pažįstame savo Viešpatį. Tarnavimas sustiprina mūsų tikėjimą ir padaro mus naudingus Jo karalystėje. Tarnavimas suteikia mums tikslą ir drąsos gyvenime. Jis priartina mus prie Dievo ir padeda mums ištaurinti savo dieviškąją prigimtį. Jis moko mus mylėti ir suprasti savo artimą, o tai padeda mums užmiršti savo asmeninius norus, marinant savanaudiškumą, išdidumą ir nedėkingumą. Jis moko mus galvoti apie kitų reikmes, kas leidžia mums ugdyti savyje Gelbėtojo dorybes.

Mums tarnaujant gerumas, meilė, kantrybė, supratimas ir vienybė didės, o nepakantumas, pavydas, godumas ir savanaudiškumas mažės ar išnyks. Kuo daugiau savęs atiduosime, tuo labiau augs mūsų sugebėjimas tarnauti, suprasti ir mylėti.

Tie, kas tarnauja, visada sieks patikti Dievui ir gyventi darnoje su Juo. Jie bus kupini ramybės; jie bus malonios išvaizdos ir geranoriškai nusiteikę.

Tarnaujantieji stengsis aukštinti, ugdyti ir pakylėti savo artimą; todėl jie matys kituose tai, kas gera, ir neras priežasties ar laiko įsižeisti. Jie ugdys savyje savybę melstis už tuos, kurie kritikuoja. Jie nelauks pripažinimo ar atlygio. Jie įgis Kristaus meilę.

Tarnaujantieji bus pasiruošę pasidalinti savo nuosavybe ir žiniomis visada, visur ir su visais žmonėmis.

Tarnaujantieji netgi bėdoje išlaikys gyvą geresnės ateities viltį. Jie liks tvirti net sunkiausiomis sąlygomis, nes jų viltys sudėtos į Kristų.

Tarnaujantieji nuolankiai priims pavedimus, pripažindami savo ribotumus, bet tikėdami, kad du žmonės gali įvykdyti visus savo ketinimus, jei tik vienas iš jų yra Dievas.

Dievo įkvėptas karalius Benjaminas skelbė: „Tarnaudami savo artimiems, jūs tik tarnaujate savo Dievui.“ (Mozijs 2:17.) Tarnaujantieji geriau supras Dievo asmenybę ir savybes.

Tie, kas atsidavę tarnauja, net tada, kai reikalai klostosi ne taip, kaip norėtusi, nepasiduoda nevilčiai, nuovargiui ar susierzinimui, nes jų niekada neapleidžia pažadėtoji dvasios ramybė ir Šventosios Dvasios bendrystė.

Pasaulinis ir vietinis tarnavimas

Bažnyčioje yra dešimtys tūkstančių narių, kurie nesavanaudiškai tarnauja daugiau nei 170 šalių, kalbančių įvairiausiomis kalbomis. Jie nesavanaudiškai tarnauja vadovaudami, mokydami ir rūpindamiesi kitais, be atlyginimo ar materialaus atlygio, be plojimų ir pasaulinio pripažinimo. Jie dalinasi savo laiku, talentais ir ištekliais; jie aukoja viską, ką turi, ir nuostabiai veiksmingai bei gerai tarnauja. Po tam tikro laiko jie atleidžiami, kad suteiktų galimybę tarnauti kitiems.

Dėl Jo doktrinos ir tarnavimo, sugrąžintoji Jėzaus Kristaus Bažnyčia nuolat laimina savo narių gyvenimus. Dėkojame Dievui už visus jus, ištikimi šventieji, kurie pajutote tarnavimo džiaugsmą, kurie jaučiate jį dabar, ir kurie jausite jį tarnaudami kitiems. Meldžiamės, kad Dievas visada jus už tai laimintų. Jėzaus Kristaus vardu, amen.